

שוב השער

בענין תמונת השער, לדעתי תצלום של בחור ובחורה יהיה לשיעור רצונם של שני הצדדים.

משה ליו, שבי ציון בשבוע הבא, אן שא אלה.

אינני מבין מדוע בכלל צריכים פנים של אנשים בשער. לדעתי כל-בים יפים יותר. ואם כבר בני אדם, מדוע לא תינוקות?

הפתעה לקוראים

אחרי קריאת "העולם הזה" הסתכלתי בראי וראיתי כי השחירו פני. זה בגלל הדיו בה אתם מדפיסים, אשר כלכלה את ידי ואת פני. האם זאת היא הפתעה קוראים?

א. קמטרו, תל-אביב הננו מצטערים מאד, ומבקשים את סליחת הקוראים אשר נגרמה להם אי-נעימות עקב טיבו הגרוע של הצבע בו נדפס השבועון. אבל אין צבע אחר. גם פה ענין של דביקים.

הזאה המסתננים

ברור שאם הוחלט, ולא חשוב אם ע"י משרד החוץ או ע"י משרד הבי-טחון, שלמסתננים אין מקום בארץ, הרי יש לבצע את החוק הזה באופן מוחלט. זיסטה זה דבר יפה מאד, אך לא תמיד. זה הוא הכרח השעה למען קיים את הבטחון והשלום בגבולנו, כי כל המ-כירים את הערבים והלך רוחם יודע שאין לך דבר שהם מכבדים ומעריכים מהתקיימות והעקביות.

עמי גזיאל, עפילה יש לנוג במסתננים ביד חזקה, ולשבר את רצונם להשחית במדינת ישראל.

בעל המאמר הנידון ("העולם הזה" 660) הבחין בין גונבי גבול למטרות שוד, תושבים לשעבר המנסים לחזור לבתיהם ו"תיירים" העוברים מחברון לעזה.

התשבץ

זה התשבץ הענק היה כביר, אבל כלום. בשעה וחצי נגמר כולו. תני אחד שיהיה באמת גדול.

יעקב הולצמן, ת"א

אתם יודעים, בתשבץ ענק אפשר להכניס הרבה דברים: כמו למשל כל מגילת העצמאות. מה בדבר פתגמים שלמים?

אביבה גרביצ'ק, ירושלים אולי את כל התני?

"אהל" באירופה

בהשתוממות ובצער קראתי ברשימתכם "ביצים מסוג ג" ("העולם הזה" 659) שמסע "אהל" באירופה נכשל. אינני מבקר תיאטרלי מקצועי וגם אי-נני מתימר להיות מוסמך לשפוט אם "אהל" זקוק לרביזיה (כלשוונכם) או לא. רצוני רק לקבוע שמסע "אהל" לא נכ-של. להפך: זכה להערכה רבה, הן מן הקהל היהודי והן מן הנוצרי.

א. למברג, זינבה ביחס לכשלונו שמענו עדות אחרת. ביחס לרביזיה — "אהל" עצמו כבר הסכים אתנו. ראה במדור תיאטרון בפי-נים.

נעדים לקבוצת "מצדה"

הספור על שלמה שרעבי ונעלי הכדורגל נגע אל לבי. הריני שולח לכם בזה המתארת דאר ע"ס 800 פרוטה מתוך תקווה כי כמוני יתרמו עוד למען יהיו נעלים לכל חברי הקבוצה הצעירה. הוי אילו נא לא לפרסם את שמי.

בעידום שם, ראשליצ

אודה לכם אם תואילו להעביר את הצעתי לצלם המערכת, מר מקסים סלר-מון, והיא: כי יאסוף תרומות למען הנעיל בנעלי כדורגל את כל חברי קבוצת "מצדה". אשמח מאד לתרום את תרומתי.

דן אברמוב, ת"א נשמח מאד לשתף פעולה.

תמונות

ראיתי שהצלם שלכם עם הזקן הי-גיגי הכניס אותי לעתון, ואני רוצה העתקה של התמונה. מה בנוגע?

דויד ארדי, גבעתיים. קוראים המבקשים העתקות של תמונות יכולים להימנין במערכת ויקב-לון תמורת תשלום ההוצאות.

נוער מחפש את המחיר

בחיי שאתם צודקים. אנחנו עשינו את כל העבודה, ובאים אלה הקאר-ייריסטים ומקבלים את כל הפרות.

נכה מלחמה, ת"א אריה ונסובר הוא נורא חבוב. אני נורא רוצה להכיר אותו. אפשר?

תקוה ז', חיפה נסי. את יכולה לכתוב אליו לת. ד. 25, תל-אביב.

מדוע אין אריה ונסובר מצטרף לאחת המפלגות? אני עצמי אינני חבר מפלגה. אבל נדמה לי שאם מישהו מחפש באמת את העתיד ימצא אותו באידיאל הקומ-ניסטי. או יוכל לפעול למען האדם, ולא יהיה כה שקוע בתוך עצמו.

דויד לוקא, יפו

מה מחפשים את המחיר. המחיר יבוא בין כה וכה. אתם חפשו את האיש שיוכל לפגוש את המחיר כראוי. רבורה ש', פ"ת כל איש יצטרך לפגוש את המחיר. קראתי את הרפורטאזיה על אריה ונסובר, ואני מתפלא מנין לכם הפרטים עליו. התאור אינו מדויק כלל. אני מכיר אותו כבר משנים רבות, ושרתי יחד אתו בגדוד, ועד כמה שאני יודע האיש שאתם מתארים איננו אריה ונ-סובר.

מנחם כ., ת"א. האם הרפורטאזיה, אריה ונסובר מב-קש עתיד? מנסה לתאר איש מסוים

ה ש ע ר

היה להראותה בצבעים) אנו מקוים כי תהיה לה הצלחה.

רחל גרינבאום, אשר התחילה לפני כמה חדשים את שרותה בצבא למשך השנתיים הבאות, השתתפה בתחרות מבצע חלום כלאחר יד. "חלומה להח-גשמות מאויים" אינו בעצם בלוי של פגרת סוף שבוע במלון השרון. הרצין לכך בא אחרי יום מעייף ממשרד צבאי. היא לקחה בידה גליון של "העולם הזה" וכתבה... התוצאה — ראה עמודים 9-11.

רחל, שהיא בת 18½, נולדה בכר-ליץ ובאה ארצה כשהייתה בת שנתיים. גמרה את המחלקה לגימנסטיקה בסימ-ני למורות. הרבה משנותיה חיתה על מכאן כנראה נבעו רגשות המקרבים אותה למוסיקה קלסית (היא מנגנת על כינור) קריאה רבה, ונטיה חזקה לע-לות על הבמה. היא משתתפת באחד התיאטרונים בעיר, וכבר נבחנה לתפקיד בסרט ישראלי שאת הסרטתו יתחילו בקרוב. לפי תמונתה (חבל שאי אפשר

לקוראינו

נדמה לנו כי את העסק הטוב ביותר מ"העולם הזה" עושה הדואר. מספר המכתבים המגיעים אלינו בכל יום עולה והולך, וביום 26.7 הגיע לשיא: 614. דבר זה גם גרם למשבר קטן במנהלה, ועברו יומיים עד שהצלחנו להשתלל על מבול זה של מכתבים. כי על כלל אחד אין אנו אומרים לעבור בכל תנאי. והוא: כי כל מכתב הבא אלינו ייקרא, יועבר לאדם המוסמך לטפל בענין, ויקבל את מלוא תשומת הלב. לעומת זאת אין באפשרותנו לענות על כל המכתבים. הננו שמחים לראות קשר כה הדוק בין "העולם הזה" לקוראיו, ונשתדל במלוא יכולתנו לשמור עליו, אבל אין לכותבי המכתבים לנפול ברוחם אם אין הם רואים את מכתביהם במדור הכתבים למערכת או אם אין הם מקבלים את תשובותינו עליהם.

ובענין המכתבים למערכת: יזכרו נא הקוראים כי המקום המיועד להדפסתם (אם כי כבר הורחב פעמיים) מצומצם הוא. יהיו דבריכם קצרים ולענין. לא נוכל למלא את בקשתה של הגברת ד. (לדוגמה) אשר שלחה לנו מכתב בן עשרה עמודים, והתרתה בנו כי ניראה בענינה חידצדיים אם לא נדפיסו במילואו. לא נוכל לעשות את "העולם הזה" כולו שבועון של מכתבים למערכת.

בגליון זה תמצאו שתי רפורטאזיות על תיאטרון. במאי אחד חזר (צבי פרידלנד "הבימה") ובמאי אחד פרש (משה הלוי מ"אהל"). שתי עובדות אלה מסמלות הרבה בהתפתחות התרבות המקומית, והן מקבלות את פרושן מוגדות מבטו של מבקר התיאטרון שלנו. על חשיבותו של התיאטרון בהתפתחות תרבותנו לא נתעב הרבה, כי היא עצמה תלויה בהערכת התיאטרון את עצמו. יש תיאטראות שאינם שואפים אלא לבצע, ואינם משיגים יותר (ואולי גם זה לא), ויש השואפים למטרות נעלות יותר. את אלה משתדלים אנו להבין ולהעריך. סוחרים טובים, גם אם עסקם במה, מקומם במדור הכלכלה ולא במדור התיאטרון.

משטרת ישראל זכתה לביקורת חריפה. אך המשטרה עצמה איננה מסתפקת במה שהיא, והשיפורים בשיטותיה כבר נתנו אותם. הננו נותנים בגליון זה שתי רפורטאזיות, זו בצד זו, על הרוטינה של המשטרה. רק קורות לילה אחד, בו אנחנו ישינים והמשטרה ערה.

הרפורטאזיות מחוץ לארץ מיוצגות בגליון זה בכתבות מאת כתבינו המיוחדים. רבים הם ופזורים בארצות שונות. פה הבאנו את דברי הלונדוני ושנים משוטטים, — אחד בנמלים ואחד שחזר זה עתה מהונגריה. מדוע הונגריה? הוא אוהב את ליסט וגם פאפריקה. אבל הונגריה היא באמת ארץ מענינת. כדאי לקוראים שיוכרו כי בסדרת המהפכות הקומוניסטיות שלאחרי מלחמת העולם הראשונה היתה המהפכה של בלא קין בהונגריה כמעט אחת המוצלחות. המשטר הקיים באותה ארץ כיום איננו, לפיכך, הפתעה לכמה כתושביה.

בגליון זה מביאים אנו את שמות הזוכים בהגרלה מבין פותרי התשבץ הענק. לאותם שלא זכו נאחל הצלחה בפעמים הבאות. חבל שאין ביכולתנו להעניק פרס לכל פותר.

העניק פרס לכל פותר.